

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Στο Κουρδικό Ζήτημα είναι αφιερωμένο ένα μεγάλο μέρος του παρόντος τεύχους.

Τα «Τετράδια» από το ξεκίνημά τους στις αρχές της δεκαετίας του '80, όταν το Κουρδικό Ζήτημα ήταν *terra incognita* για το σύνολο των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων και όταν ο ένοπλος αγώνας δεν είχε ξεσπάσει στην Μ. Ασία, έθεταν επίμονα ως αδιαπραγμάτευτη θέση την ισχύ της αρχής της αυτοδιάθεσης και για το κουρδικό έθνος.

Από αυτή την αντίληψη δεν απομακρυνθήκαμε ούτε στιγμή και δεν θα κουραστούμε να επαναλάβουμε αυτό που σταθερά τονίζουμε σε κάθε μας τεύχος. Ότι οι ιδέες της ελευθερίας περνάνε σήμερα και από τα βουνά του Κουρδιστάν. Αυτοί που εκεί πολεμάνε, μάχονται για το υπέρτατο αγαθό. Το να είναι οι ίδιοι κύριοι των πεπρωμένων τους, το να παραμείνουν οι ίδιοι υποκείμενα της ιστορίας.

Με το Βορειοηπειρωτικό ασχολείται ο Σταύρος Λυγερός. Το κείμενό του και αυτό που θα ακολουθήσει στο επόμενο τεύχος, είναι η προσπάθεια συμβολής από πλευράς του στο να προσεγγιστεί το μείζον αυτό εθνικό ζήτημα όχι μόνο από θέσεις αρχής αλλά και από μια ρεαλιστική βάση που να μπορεί να βρίσκει τα σημεία ισορροπίας ανάμεσα στους εθνικούς στόχους και το συσχετισμό δυνάμεων.

Ο Παύλος Νεράντζης επισημαίνει τις, κατά τη γνώμη του, ανεπάρκειες και τα αδιέξοδα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, σε ένα ζήτημα, που τα «Τετράδια» έθιξαν, πολύ προτού ξεσπάσει, την άνοιξη του 1985, με το άρθρο των Σ. Λυγερού - Χ. Παναγιωτόπουλου, Ο «μειονοτικός επεκτατισμός» των Σκοπίων, τονίζοντας την επιτακτική ανάγκη διαμόρφωσης μιας συνεκτικής προληπτικής πολιτικής.

Ο Κώστας Κύρρης μας έδωσε αυτές τις λίγες, φορτισμένες συναισθηματικά, σελίδες, ως απότιση φόρου τιμής ενός Έλληνα της Κύπρου, αλλά και του περιοδικού, στη μνήμη του μεγάλου μας συνθέτη Μάνου Χατζιδάκι.

Με το εργατικό μας κίνημα στη διάρκεια του Μεσοπολέμου ασχολείται ο Θανάσης Αλεξίου επαναφέροντας στο περιοδικό την «ξεχασμένη», δυστυχώς, στα τελευταία τεύχη «κοινωνική παράμετρο», ενώ τέλος ο Χρίστος Δάλκος καταθέτει τις παρατηρήσεις του στο πάντα επίκαιρο και πάντα ανοιχτό γλωσσικό ζήτημα.

Τα «Τετράδια» μπαίνουν πλησίον στο δέκατο πέμπτο έτος κυκλοφορίας τους και είναι καιρός να δουν κριτικά και αυτοκριτικά τον εαυτό τους. Ήδη από το προηγούμενο τεύχος θέσαμε έμμεσα το ζήτημα αυτό. Σκοπεύουμε σε κάποιες αλλαγές με στόχο την βελτίωσή μας και την ενίσχυση του χαρακτήρα μας ως περιοδικού πολιτικής παιδείας, αλλά και περιοδικού ουσιαστικής κριτικής της κοινωνίας μας και του πολιτισμού της. Τα «Τετράδια» ως κατ' εξοχήν α-δέσποτο περιοδικό στηρίζονται αποκλειστικά σε σας και τον μικρό πυρήνα τακτικών συνεργατών που άντεξαν στη δοκιμασία του χρόνου.

Γράψτε μας τη γνώμη σας, κριτικάρετέ μας, κάντε μας υποδείξεις. Ήμασταν, είμαστε και θα παραμείνουμε ένα ανοιχτό εργαστήριο πολιτικού διαλόγου, έρευνας και κριτικής.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ